

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN ANTWERPEN

4 FEBRUARI 2002

Inzake: CGKR, rechtstreeks dagende partij

Tegen: Pascal J, rechtstreeks gedaagde partij

en in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie;

Gedaagd bij exploit van gerechtsdeurwaarder, dd. 27.4.2001;

De rechtstreekse dagvaarding luidende als volgt

Aangezien verzoekster krachtens artikel 5 van de wet van 30.07.1981 gerechtigd is de rechten van de mens te verdedigen en/of discriminatie te bestrijden en daartoe in rechte kan optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding kan geven, wanneer afbreuk is gedaan aan hetgeen zij statutair nastreeft, dit krachtens de wet van 15.02.1993 en het KB van 19.01.1993 ter uitvoering van voormelde wet;

Dat diende te worden vastgesteld dat gedaagde bij de installatie van de gemeenteraad van BOOM op 02.01.2001 als nieuw gemeenteraadslid de eed diende af te leggen.

Dat verzoekster heeft vernomen dat gedaagde tijdens het afleggen van deze eed de "Hitlergroet" bracht, door zijn rechterarm volledig gestrekt in een hoek van 140° ten opzichte van het lichaam te houden.

Dat de aanwezigen dit duidelijk ook als een "Hitlergroet" herkenden.

Dat van deze eedaflegging een foto werd genomen, waarop duidelijk te zien is hoe gedaagde daadwerkelijk deze "Hitlergroet" bracht.

Aangezien gedaagde zich door het plegen van deze feiten schuldig maakt aan door racisme of xenofobie ingegeven daden, bestraft door artikel 1 van de wet van 30 juli 1981 zoals gewijzigd door de wet van 12 april 1994 ter bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden.

Dat verzoeker terzake ondermeer verwijst naar een vonnis van de correctionele rechtbank van Brussel van 15.07.1996 (Revue du droit des étrangers, 1996, nr. 89 p. 415), waarin terecht werd gesteld:

"Attendu que ce geste est lourdement symbolique, chargé de sens et évoque inmanquablement l'idéologie fasciste et nazie qui, sur base de considérations essentiellement racistes, mena au génocide que connut l'Europe au cours des années 1930 et 1940 ; Attendu que si aucune disposition légale ne régleme la manière de prêter serment, il apparaît bien que la référence explicite et volontaire à l'idéologie fasciste qui a prôné la suprématie d'une race par rapport à d'autres et a poursuivi l'extermination desdites races implique en soi l'incitation à la haine, la discrimination, la violence ou la ségrégation qui sont sanctionnés par la loi du 30 juillet 1981. »

(vrije vertaling : *Overwegende dat dit gebaar ernstig symbolisch geladen is en onmiskenbaar de fascistische en nazistische ideologie veruitwendigt die, op grond van hoofdzakelijk racistische overwegingen, leidde tot de genocide die Europa heeft gekend in de loop van de jaren 1930 en 1940. Overwegende dat hoewel geen enkele wettelijke bepaling de wijze bepaalt op de welke een eed dient te worden afgelegd, de duidelijke en uitdrukkelijke*

en gewilde verwijzing blijkt naar de fascistische ideologie die een overheersing van het ene ras op het andere ras heeft voorgestaan en die de uitroeiing van de vermelde rassen heeft bewerkstelligd en die op zich een aanzet tot haat, discriminatie, geweld of rassenscheiding inhoudt hetgeen strafbaar wordt gesteld door de wet van 30 juli 1981.

Aangezien de als dus omschreven feiten ten genoegen van rechte bewezen zijn.

Aangezien verzoekster ten gevolge van het misdrijf schade heeft geleden, zijnde 10.000 Frank provisioneel ten titel van morele schadevergoeding.

TEN EINDE

Om hogervermelde redenen en alle andere te doen gelden tijdens de loop van het geding, hierbij uitdrukkelijk voorbehouden;

Aldaar onderhavige vordering ontvankelijk en gegrond te horen verklaren;

Na toepassing van de Strafwet;

Gedaagde partij(en) zich (solidair) te zien en horen veroordelen om aan verzoekende partij te betalen, de som van 10.000 BEF (247,89 EUR) provisioneel, ten titel van morele schadevergoeding, vermeerderd met de vergoedende: intresten vanaf 02.01.2001 ;

Een en ander onder voorbehoud van alle schade die later nog mocht blijken ;

Gedaagde partij(en) zich tevens (solidair) te zien en te horen veroordelen tot de gerechtelijke intresten en tot de kosten van het geding, inbegrepen de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding;

Het te vellen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te horen verklaren, niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement.

* * * * *

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de getuigen die op verzoek van de burgerlijke partij gedagvaard werden voor de terechtzitting van 1 oktober 2001;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten,

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester

1. DE FEITEN

Op 2 januari 2001 vond te Boom in openbare zitting de installatie plaats van de nieuw gekozen gemeenteraad waarbij de burgemeester gevolgd door de nieuw gemeenteraadsleden in alfabetische orde hun eed aflegden en werden aangesteld;

Onder hen bevond zich ook beklagde die voor de eerste maal werd verkozen en die blijkens de notulen als tiende lid de eed diende af te leggen;

De eedformule werd hem door de burgemeester voorgelezen en voorgedaan zoals blijkt uit de foto gevoegd door de burgerlijke partij, het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, doch beklagde legde met gestrekte rechterarm en -hand de eed af terwijl hij achter zijn rug een papier met niet leesbare tekst hield;

Dit feit werd opgemerkt door een aantal bewoners van -Boom die de zitting bijwoonden doch op het ogenblik van het uitbrengen van de eed werd. door de Burgemeester of andere officieel aanwezige personen geen opmerking gemaakt en ook de notulen maken geen gewag van enig incident ter zitting; Na de zitting zijn enkele mensen samengekomen en werd besloten omtrent de gedraging van beklagde contact op te nemen met het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding voor verder gevolg;

Op 27 april 2001 bracht het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, verder genoemd het Centrum; een rechtstreekse dagvaarding uit lastens beklagde teneinde een morele schadevergoeding van 10.000 fr. - hetzij 247,89 Euro - te bekomen;

Aan beklagde wordt verweten een "Hitlergroet " te hebben uitgebracht bij het uitspreken van de eed waardoor hij zich schuldig zou hebben gemaakt aan feiten van racisme en/of xenofobie voorzien en bestraft bij de wet van 30 juli 1981 en gewijzigd bij de wet van 12 april 1994;

2. ONTVANKELIJKHEID VAN DE STRAFVORDERING,

rechtstreekse dagvaarding

Door beklagde wordt gesteld dat de dagvaarding, zoals thans gesteld, onontvankelijk is daar de raad van bestuur van het Centrum, ten tijde van de machtiging (tot het uitbrengen van een rechtstreekse dagvaarding) ongeldig zou zijn samengesteld en een gebrek vertoonde qua taalpariteit en qua onafhankelijkheid;

Krachtens artikel 3, 5° van de wet van 15 februari 1993 is het Centrum bevoegd om in rechte op te treden in alle rechtsgeschillen met betrekking tot de toepassing van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden;

Bij KB van 28 februari 1993 werd het organiek statuut van het Centrum vastgelegd in uitvoering van artikel 5 van de wet van 15 februari 1993, ondermeer de bevoegdheid en de samenstelling van de Raad van Bestuur;

Beklagde stelt dat de Raad van Bestuur op het ogenblik van de machtiging slechts uit veertien leden zou hebben bestaan en niet zoals wettelijk werd voorgeschreven uit een zeventien leden;

Uit de medegedeelde stukken blijkt dat bij KB's van 3 juni 1993, 2 mei 1994, 13 juni 1996, 4 augustus 1996 en 4 mei 1999 uiteindelijk 17 effectieve leden werden benoemd, waarbij wordt rekening gehouden met artikel 1 par 5 van het organiek statuut dat stelt dat bij de eerste benoeming de helft wordt aangeduid voor een termijn van drie jaar;

Luidens artikel 1 par.6 van het organiek statuut van het Centrum werd bepaald dat elk werkend lid een plaatsvervanger heeft die hem ingeval van afwezigheid vervangt;

Beklagde verwijst naar de mondelinge vraag die op 30 november 2000 aan de eerste minister werd gesteld in verband met de samenstelling van de Raad van Bestuur op een welbepaalde datum namelijk op 10 oktober 2000

en waar uit het gegeven antwoord blijkt dat alsdan er veertien effectieve leden waren doch tevens werd gesteld indien er geen effectieve leden waren (ziekte of ontslagnemend) er een aangeduid plaatsvervangend lid was;

Bovendien bevestigde de Raad van Beshuur, op 29 juni 2001, als dat onbetwistbaar volledig reglementair samengesteld, haar beslissing tot hei instellen van een rechtstreekse dagvaarding inzake beklaagde;

Bijkomend argumenteert beklaagde dat. de vastgestelde taalpariteit en onafhankelijkheid van de leden van de Raad van Bestuur niet werd gerespecteerd, wat uit geen enkel stuk blijkt en waaraan dient toegevoegd te worden dat de beslissingen van de Raad van Bestuur niet eenparig dienen genomen te worden;

Het feit dat bepaalde effectieve en plaatsvervangende leden tot politieke partijen kunnen behoren is niet strijdig met de vereiste "onafhankelijkheid" nu het organiek statuut voorziet dat een zevental leden van de raad van bestuur door de diverse Executieven worden voorgedragen en deze voordrachten politiek zullen geïnspireerd zijn;

De door de burgerlijke partij uitgebrachte dagvaarding waardoor de strafvordering op gang werd gebracht doch door het Openbaar Ministerie verder dient te worden uitgeoefend is ontvankelijk;

3. TEN GRONDE:

a) Beklaagde werpt met betrekking tot de voorgelegde verklaringen van getuigen en foto de exceptie van onwettig verkregen bewijsmateriaal voor;

Bij de eerste behandeling ter zitting bleek het Centrum in bezit te zijn geweest van tien, niet genaamtekende getuigenverklaringen die aanvankelijk als dusdanig werden overgemaakt aan de raadsman van beklaagde en waarvan later een zevental genaamtekend werden overgemaakt;

Terecht werd hieromtrent een bezwaar geuit door beklaagde die hierdoor de waarachtigheid van de verklaringen niet kon controleren zodat besloten werd over te gaan tot het horen van de getuigen onder eed ter zitting; (PV van 1 oktober 2001)

Een van de getuigen was ziek en legde een doktersattest neer en één getuige was minderjarig, doch boven de 15 jaar op datum van de zitting zodat de rechtbank het in casu opportuun achtte deze getuige niet onder eed te verhoren alhoewel de wet dit niet verbiedt;

Uit het enkele feit dat het Centrum in bezit was van getuigenverklaringen, meent beklaagde dat het Centrum een (opsporings)onderzoek heeft gevoerd waarvoor zij niet bevoegd was;

Na lezing en het aanhoren van de getuigenverklaringen blijkt dat Mevrouw Ella D, samen met anderen, aanwezig waren op de gemeenteraad van 2 januari 2001 en zij getuigen waren van het feit dat gedaagde bij zijn eedaflegging een Hitlergroet uitbracht waardoor zij verontwaardigd waren en waarna in beperkte kring werd besloten tot het nemen van acties. Hiertoe werd contact opgenomen met het Centrum dat bekrachtiging vroeg van dit verhaal. Deze handelwijze wijst erop dat het Centrum grondig te werk gaat en niet verder gaat op één getuigenis die mogelijks door andere motieven is ingegeven dan waarvoor het Centrum, mede werd opgericht;

Het feit dat aanwezigen op de gemeenteraad een gelijkaardige negatieve ervaring ondervonden bij het uiten van de "hitlergroet" door beklaagde, hun verklaringen neerschreven en deze via Mevrouw D aan hei Centrum bezorgden alsmede het feit dat een foto werd bezorgd van de materiële daad, gepleegd door beklaagde en door de getuigen visueel vastgesteld, betekent hoegenaamd niet dat hierdoor door het Centrum of derden daden van

een onderzoek werden gesteld waarvan de wet voorschrijft dat deze enkel door de wet bevoegde personen kunnen gesteld worden;

Het betreffen inlichtingen die een klacht geloofwaardig maken om verdere stappen te nemen waarvoor het Centrum over diverse wettelijke mogelijkheden beschikt;

Beklaagde houdt tevens voor dat de getuigenverklaringen behept zijn met valsheid nu op alle getuigenverklaringen dezelfde datum vermeld staat, nadat zij door iedere getuige op een latere datum werden genaamtekend;

De opmerking dat de handtekening op bepaalde kopijen dateert van een andere datum dan de originele verklaring getypt werd is niet onkracht doch dit betekent niet dat er een valse verklaring werd afgelegd in de tekst die duidelijk weergeeft wat de getuige meemaakte op 2 januari 2001 tijdens de eedaflegging van beklagde;

De foto waarop beklagde figureert waarbij hij de eed aflegt werd in openbare zitting van een gemeenteraad genomen, zijnde een officiële gebeurtenis waarvan elkeen één of meerdere foto's kon bestellen;

Beklaagde verwijst naar de naam van de fotograaf die al dan niet toevallig dezelfde achternaam heeft dan de naam van de burgemeester om daaraan nietszeggende en irrelevante gevolgen te koppelen;

Het is niet bewezen dat Mevrouw D en/of het Centrum op een onwettige manier in bezit kwamen van de foto's en het negatief, zodat er geen reden is om de foto en de geschreven getuigenissen, die ter zitting werden bevestigd, uit de debatten en het dossier te weren;

b) Beklaagde ontkent niet de eed als nieuw gemeenteraadslid te hebben afgelegd met gestrekte arm doch stelt geen enkele intentie te hebben gehad om de "Hitlergroet" te brengen;

Uit de voorliggende foto van de eedafneming staat het onbetwistbaar vast dat beklagde met gestrekte arm de eed aflegde terwijl de burgemeester een totaal ander gebaar voordoet namelijk met een gebogen arm met vingers loodrecht.

Het feit dat beklagde bijzonder nerveus was en hierdoor een foutief gebaar stelde, strookt niet met de uit de foto blijkende houding van beklagde: uit niets blijkt een ineengedoken, angstige en verkrampde houding wel integendeel met de linkerhand houdt beklagde een geel document vast gericht naar het publiek en waarop een tekst figureerde, zoals door enkele getuigen vastgesteld terwijl de rechterarm en rechterhand gestrekt naar voren zijn gebracht

Er kan moeilijk getwijfeld worden aan de intentie van beklagde namelelijk door het uitbrengen van een Hitlergroet de aanwezigen te provoceren waardoor blijkt dat beklagde zeer goed wist waarvoor deze "groet" staat:

De getuigenissen beschrijven nauwkeurig de door beklagde uitgevoerde handeling en wat ieder van de getuige hierbij ervaarde: gaande van ongeloof, onaanvaardbaar gedrag, geschokt zijn tot verontwaardiging;

De Hitlergroet is onbetwistbaar verbonden met een fascistisch regime dat uitgaande van een vermeende suprematie van het ene ras boven het andere overging tot het plegen van allerlei misdaden waaronder genocide.

Het uitbrengen van de Hitlergroet kan niet op een andere manier geïnterpreteerd worden dan een verwijzing naar deze praktijken waardoor wordt aangezet tot discriminatie, haat, geweld en rassenscheiding jegens een groep wegens zijn ras, huidskleur, afstamming of nationaliteit;

Het feit dat noch de burgemeester noch andere verkozenen op de eedaflegging van beklagde reageerde of hiervan nota werd gemaakt in de notulen, kan niet geïnterpreteerd worden als een goedkeuring of een begrip doch kan door andere opportuniteitsredenen zijn ingegeven.

c) bestraffing:

De feiten der tenlastelegging zijn dan ook bewezen en de strafmaat is aangepast aan de gevolgen die dergelijk groet poogt te bereiken namelijk het aanzetten tot onverdraagzaamheid tegenover anderen en het uitlokken van wederzijds geweld waardoor buurten voor iedereen onleefbaar worden en hierdoor de samenleving in haar essentie wordt aangetast;

Bij de bestraffing wordt tevens rekening gehouden met de persoon van beklagde, dit enerzijds over een blanco strafregister beschikt doch anderzijds de feiten als nieuw gekozen gemeenteraadslid pleegde waardoor zijn daden haaks staan op bedoelingen en betrachtingen van een democratisch orgaan als de gemeenteraad dat dicht bij de burger diens belangen op een ander niveau dient waar te nemen;

De voorbeeldfunctie die beklagde hierdoor tegenover de maatschappij draagt en waarvoor hij zich trouwens vrijwillig verkiesbaar stelde, word door de gepleegde feiten ontkracht waarmede ook de bestraffing rekening dient te houden;

d) de kosten

Het Centrum beschikte terzake over een aantal mogelijkheden om de zaak in rechte te laten behandelen, hetzij via een klacht bij de politie of bij de Procureur des Konings of een klacht bij de Onderzoeksrechter met burgerlijke partijstelling in welke gevallen het opsporingsonderzoek en/of gerechtelijk onderzoek ab initio door de overheid wordt gevoerd, waaronder ook het zoeken naar bewijzen;

Daarnaast beschikte het Centrum ook over de wettelijke mogelijkheid de zaak via een rechtstreekse dagvaarding voor de Correctionele rechtbank te brengen waarbij vooraf een reeks bewijsmiddelen, in casu foto's en getuigenverklaringen werden verzameld;

Zoals hoger gesteld waren een aantal getuigenverklaringen aanvankelijk niet genaamtekend waardoor het verhoor van de getuigen ter zitting diende te geschieden nadat zij door het Centrum als getuigen werden gedagvaard en waarvoor een bedrag van 74.130.-fr. hetzij 1837,63 Euro werd betaald;

Bij een opsporings- of. gerechtelijk onderzoek zouden de getuigen zonder verdere kosten, gehoord zijn waarbij de door beklagde gemaakte bezwaren waarschijnlijk niet zouden gemaakt zijn wat geenszins betekent dat door het Centrum op zich door het laten verzamelen van getuigenissen en foto een fout werd begaan.

Nu het Centrum geopteerd heeft voor het uitbrengen van een rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechtbank staat het vast dat hieraan voor- en nadelen zijn gekoppeld die beide partijen dienen te assumeren en dienen de kosten voor het dagen van de getuigen (1837,63 Euro) ten laste van het Centrum te blijven;

De kosten van de rechtstreekse dagvaarding vallen daarentegen lastens beklagde;

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen (...)

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de rechtstreekse dagvaarding, alsmede de artikelen 25, 38 en 40 van het Strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT BEKLAAGDE

tot een hoofdgevangenisstraf van **DRIE MAANDEN** en tot een geldboete van $200 / 40,3399 \times 200 = 991,57$ EUR

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 25 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf uitgesproken ten laste van de veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van 10 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000, vermeerderd met 40 decimes, en gebracht op 50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van de rechtstreekse dagvaarding belopende 128,41 EUR en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van 25 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstaaf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op twee maanden;

* * * * *

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij, het Centrum voor Gelijkheid van kansen en voor Racismebestrijding

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate;

Veroordeelt beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, ten titel van morele schadevergoeding, de som van 1 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 2 januari 2001 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten, en de kosten.

Het meergevorderde wordt afgewezen;